

می‌شود. یعنی طبق ماده ۱۴ قانون آئین دادرسی کیفری اگر دانشجویان خسارت مادی مستقیمی دیدند می‌توانند جبران خسارت را مطالبه کنند. اگر به حیثیت اجتماعی آنها خسارتی وارد شد هم قابل تقویم به مال است و هم به سایر شیوه‌ها مانند عذرخواهی توسط فرد مقصر قابل جبران است. منافع ممکن الحصول هم مانند این مورد که دانشجوی ممکن بود در این دوسال مدرک خود را دریافت کرده و استخدام شود اما محکوم به محرومیت از تحصیل شده چنین مواردی هم قابلیت مطالبه خسارت را دارند. «این وکیل دادگستری درباره نحوه مواردی که کمیته‌های انضباطی صادرکننده آرای برپایه و صلاحیت دستگاه قضایی برای رسیدگی به این موضوع هم گفت: «هر جا راجع به مفهوم جرم صحبت می‌کنیم دستگاه قضایی صلاحیت دارد. اصل ۲۶ قانون اساسی مقرر می‌کند که تنها دادگاه‌ها اجازه رسیدگی به ماهیت مجرمانه را دارند. اگر رفتار دانشجویان وصف مجرمانه می‌داشت به دستگاه قضا ارجاع می‌شد اما اگر فقط دست به تخلف زده باشد موضوع به کمیته‌های انضباطی ارجاع می‌شود؛ همین مسئله درباره کارکنان دانشگاه و اعضای کمیته‌های انضباطی که جزو کارکنان دانشگاه محسوب می‌شوند صدق می‌کند. یعنی کارکنان دانشگاه هم کمیته‌های انضباطی خود را دارند. بنابراین اگر در داخل دانشگاه مرتکب تخلف شوند در خود دانشگاه و وزارت علوم به تخلف رسیدگی می‌شود اما اگر عمل فرد ماهیت مجرمانه داشته باشد قابل پیگیری در دستگاه قضایی است.»

اسدی توضیح می‌دهد: «یکی از مواردی که در رسیدگی به پرونده دانشجویان در ماجراهای ۱۴۰۱ به اعتقاد من ماهیت مجرمانه داشت و در تعدادی از پرونده‌هایم درباره آن به کمیته انضباطی تذکره دادم، محرومیت از حق دسترسی به وکیل برای دانشجویان بود. کمیته‌های انضباطی با استناد به اینکه در آیین‌نامه انضباطی مصوب ۱۴۰۱ به حق دسترسی به وکیل اشاره نشده است و کلاً از جمله خود من را در جلسات رسیدگی به پرونده موکل راه نمی‌دادند. استدلال بنده این بود که حق دسترسی به وکیل در قانون اساسی پیش‌بینی شده است و از آنجایی که این قانون، قانون مادر است آیین‌نامه‌ها نمی‌توانند برخلاف آن تصویب شوند. تاکید من این بود که سکوت آیین‌نامه به منزله این نیست که شما بتوانید وکیل را در جلسات راه ندهید و اگر خلاف قانون اساسی اقدام کنید مشمول ماده ۵۷۰ کتاب تعزیرات قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۷۵ می‌شوید که تاکید می‌کند «اگر فردی از کارمندان دولتی یا دستگاه قضا، افراد و شهروندان را از حقوق مندرج در قانون محروم کند ۲ سال حبس و ۲ سال انقضا از خدمت را برای آنها به دنبال دارد که حق دسترسی به وکیل هم یکی از همین حقوق است.» این حقوقدان اضافه می‌کند: «اگر دانشجوی مستنداتی داشته باشد مبنی بر اینکه وکیل او را به جلسات رسیدگی از کمیته انضباطی راه ندهاند این رفتار ماهیت مجرمانه دارد و دانشجوی می‌تواند از اعضای کمیته انضباطی مربوطه در دادگستری شکایت کیفری کند. اگر اسرار پرونده در اختیار غیر قرار گرفته باشد ماهیت مجرمانه دارد. بنابراین برخی ایرادات حقوقی موجود در این پرونده‌ها که در نامه وزارت علوم مورد اشاره قرار گرفته است تخلف بوده و برخی جرم. به تخلفات در مراجع انتظامی وزارت علوم رسیدگی می‌شود و آنهایی که علاوه بر تخلف، جرم هم بوده‌اند باید در دادگستری مورد رسیدگی قرار بگیرند.» اسدی درباره مسئولیت وزارت علوم و شخص وزیر هم می‌گوید: «وزارت علوم دارای شخصیت حقوقی است و قانونگذار در ماده ۲۰ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ برای اشخاص حقوقی هم مسئولیت کیفری در نظر گرفته است اما اشخاص حقوقی موضوع عمومی مانند وزارت خانه، شهرداری‌ها و... اگر اعمالی که

محمد رهبری، جامعه‌شناس سیاسی هم معتقد است که تصمیم وزارت علوم آثاری مثبت به دنبال خواهد داشت و به این گروه از دانشجویان کمک می‌کند که به شرایط عادی زندگی شان بازگردند. آنها از تحصیل محروم شده بودند و برخی از آنها همراه با سنوات بوده که باعث می‌شد زمان فارغ التحصیلی با مشکل مواجه شوند. او ادامه می‌دهد: «در دوره‌هایی ما شاهد این بودیم که وزارت علوم، دانشگاه‌ها و آموزش عالی به جای اینکه مدافع دانشگاه و دانشجو باشند به دنبال بر خورد با دانشجو بودند. برخی از مسئولین سابق هم در برابر دانشگاه و دانشجو بودند که این اتفاق خوبی نبود.» محمد رهبری تغییر رویکردها در دانشگاه را همراه با تغییر دولت‌ها مثبت ارزیابی می‌کند و می‌گوید: «با وجود اینکه بسیاری از اختیارات وزیر علوم کمتر شده است اما همچنان بسیار مهم است که چه کسی وزیر علوم باشد، چه کسی رئیس دانشگاه باشد و چه کسی در حوزه آموزش عالی سیاست‌گذاری کند و رویکرد حاکم بر وزارت علوم نگاهی مشوق و همراه با دانشگاه باشد و رویکردها مبتنی بر کاهش مشکلات دانشجویان باشد یا اینکه رویکرد حاکم بر این وزارتخانه مبتنی بر یک‌صدایی و تضعیف نگاه‌های متفاوت باشد. به‌عزم من در دولت چهاردهم نگاه اول حاکم بوده و رویکردها همراه با دانشگاه و دانشجو است.» این فعال دانشجویی سابق به آیین‌نامه انضباطی دانشگاه‌ها مصوب آبان ۱۴۰۱ هم اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «در این آیین‌نامه مسائل دانشگاه، مسائل دانشجویان و شرایط حاکم بر فعالیت‌های دانشجویی در نظر گرفته نشده بود.» به گفته محمد رهبری دیدگاهی که به دنبال برخورد با دانشجویان است همچنان در فضای سیاسی، اداری و تصمیم‌گیری کشور وجود دارد و حذف نشده است. بنابراین تلاش می‌کند که در برابر تغییرات و بازگشت دانشجویان و اساتید ایستادگی کند. او می‌گوید: «فکر می‌کنم آنچه در وزارت علوم رخ داد از این منظر اقدام بسیار مهمی بود که وزارت علوم یک مسیر حقوقی طی کرد. این موضوع باعث می‌شود که تلاش‌ها برای ممانعت از حضور دوباره دانشجویان مذکور در دانشگاه‌ها به نتیجه بماند و عملاً بازگشت دانشجویان ایستادگی حقوقی است.»

رویداد

در نامه گروهی از زنان اصلاح طلب و فعالان حوزه زنان مطرح شد جنگ بس

گروهی از زنان اصلاح‌طلب و فعالان حوزه زنان با انتشار نامه‌ای سرگشاده، خواستار پایان فوری جنگ و خشونت در منطقه و توقف حملات به مردم بی‌گناه فلسطین و کشورهای همسایه شدند. در بخشی از این نامه با اشاره به جنایات هفتادساله رژیم صهیونیستی و به‌شهادت رساندن سیدحسن نصرالله آمده است: مردم ایران پیش‌ویس از انقلاب مانند تمامی مردم صلح‌خواه و آزادی‌خواه در سرتاسر جهان از آرمان مقاومت فلسطینیان دفاع کرده و در کنار مردم فلسطین قرار داشته‌اند. اما ساختار سیاسی جمهوری اسلامی در سال‌های پس از انقلاب، در واکنش نسبت به جنگ‌طلبی رژیم اسرائیل و بدون توجه به محدودیت‌ها و توان ملی، بر اساس نظریات نیروهای نظامی-امنیتی، به طرح شعارهایی پرداخت که نتوان تحقق بخشیدن به آن‌ها به‌تنهایی ممکن نبود. نهایتاً در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با سیاست خارجی در منطقه و در جهان، رای و نظر مردم مورد بی‌توجهی قرار گرفته و به‌تدریج مسئله دفاع از مردم فلسطین را در شاکف تصمیمات ملی و حکومتی، به‌صورت امر و مسئولیتی حکومتی در آمد. از این‌روست که امروز با وضعیتی دوگانه و فضایی مسموم از بی‌اعتمادی در ایران مواجهیم. باوقایع پیش‌آمده مردم ایران دچار اضطراب و نگرانی از حمله رژیم جنایت‌کار اسرائیل به ایران و وقوع جنگی دیگر هستند. حال که صحبت از وقایع ملی در میان است مردم انتظار دارند حکومت به آنها اعتماد کرده و با مراجعه به آرای عمومی، مردم را در جریان تصمیمات سیاسی مربوط به جنگ و صلح قرار دهند. حال که اسرائیل رسماً تهدید کرده است که به ایران حمله خواهد کرد باید از همه‌توان ملی و نیز توان دیپلماسی ملت‌های منطقه و جهان برای توقف حملات وحشیانه و بازدارنی جنون‌آدم‌کشی رژیم صهیونیستی کمک گرفت. ما معتقدیم باید این رژیم غاصب را در ابعاد امنیتی، اقتصادی، حیثیتی شکست داد و منزوی کرد. اعتماد و مشارکت دادن مردم در تصمیمات حیاتی مربوط به جنگ و صلح تاب‌آوری عمومی در شرایط سخت را ارتقا خواهد بخشید. مردم ما که تجربه هشت سال جنگ را در حافظه خود دارند به استقبال جنگ نمی‌روند. در عین حال مردم ایران از عزت و غرور ملی مبهتگی خود کوتاه نخواهند آمد و اجازه دست‌درازی به خاک میهن را به هیچ‌کس نخواهند داد. فخرالسادات محتشمی‌پور، فاطمه راکعی، صدراعظم نوری و شهر بانو آمانی از جمله امضاءکنندگان این نامه هستند.

چهره بین الملل

مکرون: ارسال تسلیحات را به اسرائیل متوقف کرده‌ایم

قربانی شوند و لبنان نباید به غزه جدید تبدیل شود. براساس اعلام وزارت بهداشت لبنان در دو هفته گذشته از زمان آغاز حملات گسترده اسرائیل به لبنان بیش از ۲۰۰۰ شهروند لبنانی در حملات اسرائیل کشته شده‌اند. به گفته نخست‌وزیر لبنان، حملات اسرائیل به لبنان بزرگ‌ترین موج آوارگان در تاریخ لبنان را رقم زده است و تاکنون بیش از یک میلیون نفر از شهروندان لبنانی از محل سکونت خود آواره شده‌اند. روز گذشته کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل متحد اعلام کرد که بیش از ۲۰۰ هزار نفر از شهروندان لبنان و آوارگان سوریه‌ای از وحشت حملات اسرائیل به خاک لبنان به سوریه پناه برده‌اند. امانوئل مکرون با انتقاد از اینکه به‌رغم درخواست‌های مکرر جامعه جهانی هنوز آتش‌بسی در غزه شکل نگرفته است گفت: «من فکر می‌کنم کسی صدای ما را نمی‌شنود. من چند بار مستقیم به بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل تاکید کرده‌ام که فکر می‌کنم ادامه این روند اشتباه باشد، به‌ویژه برای امنیت خود اسرائیل در آینده.» مکرون با اشاره به اعتراض‌های گسترده در سراسر جهان به استمرار جنگ در غزه گفت: «این راه‌وضوح در افکار عمومی خودمان می‌بینیم، به‌شکل حتی وحشتناک‌تری در افکار عمومی منطقه می‌بینیم، این در واقع یک احساس نفرت است که از این وضعیت تغذیه می‌شود.» هم‌زمان با این اظهارات امانوئل مکرون، هزاران معترض در مرکز پاریس تجمع کردند و خواهان پایان جنگ در غزه شدند. در آستانه یکسالگی جنگ در غزه در دیگر نقاط اروپا از جمله رم، بروکسل، لندن و آتن روز شنبه تجمع‌های اعتراضی در انتقاد از استمرار جنگ در غزه برگزار شد.

گروه خبر: امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه در گفت‌وگویی با شبکه رادیویی فرانس اینتر اعلام کرد فرانسه دیگر سلاحی به اسرائیل ارسال نمی‌کند و خواستار توقف ارسال سلاح به اسرائیل برای استفاده در جنگ غزه از سوی دیگر کشورها شد. رئیس‌جمهور فرانسه در این مصاحبه که روز سه‌شنبه و پیش از عملیات نظامی ایران علیه اسرائیل در واکنش به ترورهای اخیر انجام شده بود، گفت: «فکر می‌کنم که امروز اولویت بازگشت به راهکار سیاسی باشد و اینکه ما ارسال سلاح برای استفاده در جنگ غزه را متوقف کنیم.» وی تاکید کرد که فرانسه دیگر سلاحی به اسرائیل نمی‌فرستد. این اظهارات رئیس‌جمهور فرانسه در حالی بیان می‌شود که ایالات متحده آمریکا به عنوان اصلی‌ترین حامی نظامی اسرائیل در چارچوب یک توافقنامه ۱۰ ساله، سالانه بیش از ۲/۴ میلیارد یورو تسلیحات به اسرائیل ارسال می‌کند. دولت جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا جز در یک مورد در بهار امسال که اعلام کرد ارسال یک محموله بمب به اسرائیل را تعلیق کرده است، تاکنون از توقف کمک نظامی به اسرائیل به‌عنوان اهرم فشاری برای آتش‌بس و توقف جنگ در غزه و لبنان استفاده نکرده است. بریتانیا، دیگر متحد اسرائیل هم همچنان به صورت گسترده به اسرائیل سلاح ارسال می‌کند. اخیراً بررسی مجدد برخی از مجوزهای صادرات تسلیحات به اسرائیل را آغاز کرده است، اما از مجموع ۳۵۰ مجوز صادرات سلاح ماه گذشته تعلیم کرده است که ۳۰ مجوز صادرات سلاح را به دلیل احتمال استفاده از این تسلیحات در نقض مقررات بین‌المللی بشر دوستانه باطل کرده است. رئیس‌جمهور فرانسه با اشاره به عملیات نظامی گسترده اسرائیل در لبنان گفت: «اولویت کنونی اجتناب از تشدید تنش‌ها است. مردم لبنان نباید

ادامه سر مقاله

در رفع فیلترینگ برای جلسه بعدی شورای عالی فضای مجازی نماند. ریشه بخش بزرگی از مشکلات و اتخاذ سیاست‌های نادرست در کشور فقدان رسانه‌ها فرآیند و غیر انحصاری و نیز فقدان بحث و گفت‌وگوهای آزاد با نظارت مؤثر رسانه‌ای است. تا این مسئله حل نشود، انتظار حل هیچ مسئله دیگری را نباید داشت. در غیاب این وضعیت، رسانه‌های فرامرز یکه‌تاز میدان خواهند بود.

به نظر می‌رسد آقای رئیس‌جمهور تاکید دارند که با حمایت و توافق همه اعضا اقدام به رفع فیلترینگ شود. ولی آقای وزیر هم باید جدیت بیشتری به خرج دهند. اگر باید رفع شود که باید بشود، پس تاخیر جایز نیست. هر صورت، راه‌حلی نهایی اصلاح سیاست‌های رسانه‌ها رسمی کشور است. فضای مجازی نباید چوب سیاست‌های انحصاری رسانه رسمی را بخورد. باید همه آرا باشند تا بساط «فیک‌نیوزها» برچیده شود. امیدواریم تاخیر